

VALMIERAS ĶĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Iznāk kopš
1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1989. gada 17. augustā

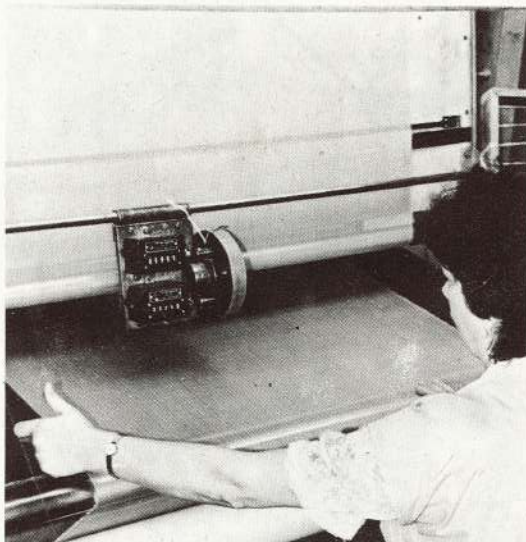
Nr. 32 (503)
Cena 1 kap.

Preces — tautai

NO AŽŪRA PINUMA

● Pie auduma piesūcināšanas līnijas operatore ANTONĪNA OZOLA.

● Metru pa metram gatavo sietu pārbauda brāķētāja SVETLANA PAVLOVSKA.

ALEKSEJA KOZIŅECA foto

Viens no relatīvi jaunākajiem tautas patēriņa precu veidiem, ko mūsu uzņēmumā sāka ražot pērn-gad, ir sadzīves siets. Kā teikts reklāmas lapīnā, sadzīves siets paredzēts telpu aizsargāšanai no mūšam un odiem. Tas izmantojams dzīvojamās un ražošanas telpās, vasarnīcās un dārza mājiņās. Siets ir izturīgs pret saules, vēja, mitruma iedarbību. Ažūra pinums garan-

tē sietam labu gaisa caurlaidību. Teiktajam var piebilst, ka šo sietu māsainieces, puķu audzētāji un citi izmanto arī savādāk. Sietam sākums ir aušanas ceļā, kur uz speciālam no Čehoslovākijas saņemtam stieplem auž azūra audumu. No austuves šis audums nonāk tautas patēriņa precu ceļā piesūcināmo materiālu iecirknī. Te uz speciālās līnijas audumu piesūcina

ar speciālu emukrila šķīdumu, kas sietam piedod stingrumu. Ir iespējams sietu veidot gan baltā, gan arī dzeltenā, gaiši zilā, zaļā un citās krāsās.

Auduma piesūcināšanai ir speciāla līnija, kas darbojas trijās maiņās. Te strādā pieredzējušas operatores Elita Lake, Anīta Kronberga, Antonija Ozola, Valentina Bondare, Irīna Šahova un Marina Krajeva. Līdz pat pēdējam laikam gatavo produkciju veda uz dekoratīvo audumu ražošanas ceļu, lai to pārbaudītu. Tagad bijušajā hiorētavas cēkā iekārtota brāķētava. Pagaidām uzstādīta viena brāķēšanas mašīna, bet perspektīva ir vēl otra. Brāķētājas Anna Lapsiņa un Svetlana Pavlovska, katrā savā maiņā, pārbauda simtiem metru gatavā sietu, rūpīgi seko tam, lai patērētajiem netiktu nosūtīta nekvalitatīva produkcija.

Gadā iecirknī jāsarāžo 800 tūkstoši metru sadzīves sietu. No šī vairuma 750 tūkstošiem metru jāatbilst pirmās šķiras prasībām. Gatavo produkciju nosūta tirdzniecības organizācijām Latvijā, kā arī citās padomju republikās. Pieprasījums ir liels. Var vienīgi brīnīties par to, ka Valmieras veikalos sadzīves siets ir reti sastopams... Pastāv vārbūtība, ka nākotnē rūpnīca šo produkciju ražos arī eksportam. Tad nāksies uzstādīt otru auduma piesūcināšanas līniju.

HERMANIS HERCBERGS

Pulcēsimies kopā!

21. augustā pl. 15.00 aušanas ceļa lekciju zālē paredzēta visu LTF biedru kopsapulce. Darba kārtībā būs jautājums par delegātu izvirzīšanu gaidāmajai rūpnīcas konferencei un LTF II kongresam, kas notiks oktobrī Rīgā. Runāsim par to, vai mums ir vajadzīga Latvijas PSR pilsonība. Būs arī citi jautājumi, tai skaitā informatīva rakstura. Līdzam ierasties sevišķi kuplā skaitā, neraugoties uz darba darbiem, jo politiska rakstura jautājumi joprojām ir pirmajā vietā! LTF rūpnīcas nodaļas valde

Par vizitkartēm

No 17. augusta administrācijā, arodbiedrības komitejas priekšsēdētāja vietnieka kabinetā (1. stāva) notiks vizitkaršu noformēšana mūsu rūpnīcas strādājošajiem, kuri pierakstīti Valmieras pilsētā. Jāņem līdzi pase un fotokartīņa (3x4 cm). Pārējie rūpnīcā strādājošie saņems vizitkartes savās dzīves vietās.

Vizitkaršu noformēšana 10.30—12.30, 13.00—16.00.

Tavs darba biedrs

AR GAIŠU SMAIDU

Māte un tevs devuši meitenei vistatvīskāko vārdu — Dzintra. DZINTRA BERZIŅA — ozolmezes Latvijas meitne. Triju brāļu pulkā Dzintra ir pastarīte.

Limbažu pusē, saules pietiets pagalmā, ieskaits ziedošo ābeļu mākonī, stāsta par Dzintras ienākšanu pasaulē. Meitenes bērniņu spoguļojas lietus lāmās «Norīņu» pagalmā, mazās pedas iemitās smilgū sudabā «Norīņu» pļavās. Ciešā saskarsmē ar dabu aug un veidojas mazā pastarīte. No kokiem ienācīta vienkašība: ieaugt ar stiprām saknēm savā tēvu zemē, neliekies vējos un negaisos, augi bez liekas dižošanās. Aizskrien bērniņa, skolas gadi.

Sešdesmitie gadi. Tie bija mūsu iktēngadi, kad arī Valmierā tesojo lielā ģimijā Dzintra, tāpat kā daudzu citu meiteņu, darba ceļa sākums ir mūsu rūpnīca, kopmitnes. Vēl nebijušais, neredzētais, jaunais vilināja. Jaunais bija arī pašas meitenes. Bija labi. Ar mīlestību Dzintra atceras savu kopmitnes istabiņu un tās iemitniece. Aug rūpnīcā, aug un pilnveidojas meiteņu darba iemaņas.

No operatora mācekles Dzintra Bērziņa izveidojusies par augstākās kategorijas operatoru. Vienu un to pašu darbu var darīt dažādi, bet Dzintra strādā eleganti. No malas skatoties, ir patīkami vērot, kā Dzintra veic operatoram ierastās, gadiem noslīpētās kustības. Vienmēr laipna, atsaucīga, izpalīdzīga, Dzintra savus darba noslēpumus ir stāstījusi un rādījusi ne vienam vien topošajam operatoram. Jaunie ne tikai apgūst operatora

Piezogas nogurums. Tad palīdz draugi un mūžīgā dziedniece daba.

Pa dzīves likloču takām ar gaišu smaīdu soļo mūsu jubilāre Dzintra.

Tavā dzīves un darba jubilejā mēs, tavi darba biedri aizlūdzam par tevi zemei: «...ļauj, zeme, lai vēl ilgi mūsu Dzintra, uz pleca nesot saules staru, pa tavām takām smaīdot iet!»

5. maiņas kolektīva vārda
ANITA MARTINSONE

Atbildes vizīte

Aizvadītajā sestdienā ceļojumā uz Čehoslovākiju ar rūpnīcas autobusu devās liela grupa uzņēmuma strādnieku, kalpotāju un inženier tehnisko darbinieku. Viņi apmeklēs Litomīšļas stikla šķiedras rūpnīcu, kuras parstāvju nesen uzņēmām Valmierā, iepazīsies ar šī uzņēmuma ļaužu dzīvi un darbu.

Brauciena laikā valmierieši pabūs arī Čehoslovākijas galvaspilsētā Prāgā un citās vietās.

VIŅA MŪŽS — SPORTAM

Ivars Siliņš šonedēļ atzīmēs jubileju. Septembrī savukārt aprīl 20 gadi, kopš viņš ir mūsu rūpnīcas sporta metodīks.

— Esmu rīdzinieks, — stāsta Ivars Siliņš. — Savā laikā strādāju Fiziskās kultūras institūta par laborantu slēpšanas katedrā. Toreiz tur studēja arī kāda Valmieras jaunie. ... Apprecējāms, un 1968. gadā pārceļos uz dzīvi Valmierā. 1969. gadā sāku strādāt stikla šķiedras rūpnīcā par fizikālās metodīki. Dzīvesbiedrē strādā Kocenu, astoņgadīgajā skolā par fiziskās kultūras skolotāju.

Ko varu teikt par to laiku? Visi tie, kuri tagad beiguši sporta gaitas, tolaik bija jauni. Cik nebija sporta meistarību rītebraukšana, slēpšana! Sava sporta zāle bija rūpnīcā, spēlējām galda tenisu, novusu, citas spēles. Tagad tai vieta ir «Malimo» stēļu iecirknīs. Un galvenā problēma, kas kavē rūpnīcas sporta dzīves attīstību, manuprāt ir tā, ka mums nav savas sporta zāles. Kad cēla 4. ceha jauno korpusu, galvenais inženieris toreiz bija Harijs Holsts, mums solīja telpas fizikolektivam. Kādreiz izmantojām 7. ceha sarkano stūrīti, tagad tas iekārtots atbilstoši ceha vajadzībām un ir tā, ka uz šodienu fizikolektivam nav pat savas telpas. Ir solītas dažādas pieņemamas un saliekamas halles.

Ja nebūtu sporta veterānu, kuri joprojām aizstāv rūpnīcas godu rajona spartakiādēs, mēs būtu pavisam apklusuši. Ar jaunajiem tā lieta vairs nav droša. Nevar noliegt, mums ir spēcīgas basketbola un volejbola komandas, taču vieglatlētu sacensībās startē Mihails Klapenkovs, Vasilijš Umnovs — sekmiņi aizstāv rūpnīcas godu nu jau kuro gadu desmitu pēc kārtas — un jauni spēki viņiem nepiepieļējas. Vienīgais gads, kad ar sportistiem līdzēja 36. arodskola, bija 1981. gada izlaiduma absolventi — tad uz rūpnīcu atnāca Ivars Eskiņš, Ivars Vinklers, Uldis Sūciņš un vēl citi. Gan jau tagad arī pa vidū gadās kādi sportojoši jaunieši, taču, kad viņi te, rūpnīcā sāk taisīt «lielo rubli», tad sportošana paliek novārtā.

Pešlaik jaunais fizikolektīva priekšsēdētājs Andris Brulāns parāda ieinteresētību savā pienākumā un jācer, ka ies uz labo pusi.

Kādreiz bija modē «uzpirktie» jeb algotie sportisti, tad arī rūpnīcā «pirka» volejbolistu sieviešu komandu, vieglatlētus. Sporta darba masveidībai šāda «pirkšana» nāca tikai par sliktu. Masveidība bija vislielākā pašā sākumā, kad mums bija pašiem sava, kaut neliela, bet sporta zāle. Tagad rūpnīcā atļauj irēt sporta zāles pilsetā, taču bieži vien laikā pēc pulksten 21.

Ivars Siliņš ir sasniedzis solidu vecumu, taču, neraugoties uz to, ir ar mieru vēl strādāt savā darba vietā, savā rūpnīcā.

INESE VINKLERE
ANDA KAIMIŅA foto

Valmieras pilsētas autobusu pagaidu atiešanas laiki

(sakarā ar Gaujas tilta remontu)

No VSSR līdz autoostai

4.30	4.55	5.05	5.20	5.30	5.45	5.55	6.10	6.20	6.35
6.45*	7.00	7.10	7.25	7.35	7.50	8.15	8.25	8.40	8.50
9.05	9.15	9.40	10.05	10.30	10.40	10.55	11.05	11.20	11.30
11.45	11.55	12.10	12.20	12.35	12.45	13.00	13.10	13.25	13.35
13.50	14.00	14.15	14.25	14.40	14.50	15.05	15.15	15.30	15.40
15.55	16.05	16.20	16.30	16.45	16.55	17.10	17.20*	17.35	17.45
18.00	18.10*	18.25	18.35	19.00	19.20	19.45	20.00	20.10	20.25
20.35	20.50	21.00	21.15	21.25	21.40	21.50	22.05	22.15	22.30
22.40	22.55	23.05	23.20	23.30	23.45	23.55	0.25		

* — no kurināmā bāzes

No autoostas līdz VSSR

4.42	5.07	5.17	5.32	5.42	5.57	6.07	6.22	6.32*	6.47
6.57	7.12	7.22	7.37	7.47*	8.02	8.12	8.27	8.37	8.52
9.02	9.27	9.52	10.17	10.27	10.42	10.52	11.07	11.17	11.32
11.42	11.57	12.07	12.22	12.32	12.47	12.57	13.12	13.22	13.37
13.47	14.02	14.12	14.27	14.37	14.52	15.02	15.17	15.27	15.42
15.52	16.07	16.17	16.32	16.42	16.57	17.07*	17.22	17.32	17.47
17.57*	18.12	18.22	18.47	19.07	19.32	19.47	19.57	20.12	20.22
20.37	20.47	21.02	21.12	21.27	21.37	21.52	22.02	22.17	22.27
22.42	22.52	23.07	23.17	23.32	23.42	23.57	0.07		

* — līdz kurināmā bāzei

6. augusta rītā valmierieši un viesi aumaļām, tāpat kā lietus, plūda uz bijušo Šimjūda tirgus laukumu pie Sv. Simaņa baznīcas, kur LRTN mākslinieka Jāņa Tancera vadībā mūsu rūpnīcas viri «uzbūra» nojumes lietiskās mākslas darinājumu tirgum. Optimisma pilnas pirmās tirgū vēl pirms saules lēkta ieradās skalu grozu meistares no Vārkavas un Dzerbenes...

Pie šī stenda visvairāk drūzmējās pircēji, jo te bij' manta, kam lietus reskādē un ko varēja iegādāties vēl bez vizitkartēm...

Dažas Valmieras zeltēnes paslepen centās apgūt šo to no Lielvārdes jostu audeju noslepumiem, jo pašu rokām darinātais vienmēr ir vērtīgāks par tirgū pirktu...

JĀŅA TANCERA fotoreportāža

Par augstu produkcijas kvalitāti

UZLABOJUMI BŪS

Produkcijas kvalitāte ir tas rādītājs, kas raksturo, cik godprātīgi ir veikts darbs, pie kam pietiek ti, kā kādam savas operācijas veikt sliktāk un arī ļābi veiktais ir sabojāts.

Jo īpaši tas attiecināms uz stikla kausēšanu, jo ar aci viss nav redzams un izsekojams.

Stikla lodišu ražošanas cehā, diemžēl, kvalitātes uzlabošanas jomā darba vēl ļoti daudz. Pedējo gadu laikā veikti ir vairāki pasākumu kompleksi, kas, protams, ir devuši uzlabojumus, par ko liecina lodišu izmantošanas koeficienta samazināšanās elektrokrāšņu cehā, piemēram, pārveidota šihtas sagatavošanas shēma tā, lai uzlabotu tās viendabību, pastiprināta izejmateriālu kvalitātes kontrole, vannas krāsnīs cirkoniju saturošie ugunsizturīgie materiāli aizvietoti ar hromoksīda, uzlabota atsevišķa vannas krāsnis mezglu konstrukcija utt.

Tie ir pasākumi, kas pašā cehā izdomājami un realizējami.

Taču mūsu produkcijas kvalitāte atkarīga no saņemto izejmateriālu stabilitātes kvalitātes un visu mūsu rūpnīcas apkalpojošo cehu un dienestu darba.

No izejmateriāliem uz šodien vislielākās rūpes sagādā svārstīgais kalnakmens ķīmiskais sastāvs, reizēm darbu traucē tas, ka saņemam nepietiekoši atzēsētas smiltis. Par cik nav iespējams šauru noliktavas telpu dēļ katru saņemto partiju glabāt atsevišķi, tad materiālu partijas vairāk vai mazāk sajaucas. Mūsu divas pedējas

«vizītes» pie piegādātājiem Igaunijā devušas kalnakmens kvalitātes nelielu uzlabojumu.

Salīdzinot ar astoņdesmito gadu sākumu krietni uzlabojusies arī ceha energoapgāde — retāki kļuvuši gadījumi, kad pārtraukumi apgādē ar kurināmo un saspiestu gaisu, arī cehā uzstādītās iekārtas šo energo veidu stabilitā parametru uzturēšanai strādā ļābi.

Taču daudz vēl gaidām no mūsu rūpnīcas automātiķiem.

- 1) jāuzlabo esošās iekārtas apkalpošana kausēšanas nodalā;
- 2) bez pilnīgas automatizācijas nebūs iespējams sasniegt stabilitātes rādītājus. Un te jāsaprāt, ka jaunu sistēmu ieviešanā pedējo 10 gadu laikā virzība uz priekšu gan sastādīšanas, gan stikla kausēšanas nodalās bijusi minimāla.

Pedējās nedēļās štipri darbu traucēja elektrokrāšņu cehā saplīsušas lodītes. Tam iemesls, kā izrādījās, izmaiņas lodīšu atzēsēšanā. Patreiz svarīgākais, tāpat, rūpīgi izpētīt un atrast optimālo dzēsēšanas režīmu.

No lielākajiem pasākumiem stikla lodišu kvalitātes uzlabošanā jānotiek:

- 1) pāreja uz apkuri ar gāzi;
- 2) rupjo atgāju pārkausēšana;
- 3) jaunu automātikas sistēmu ieviešana kā sastādīšanas, tā stikla kausēšanas nodalā.

TALIS DANCIS,
stikla lodišu ražošanas ceha priekšnieks

Vēlreiz sakarā ar ziepēm...

Tā kā pedējā laikā biežāki kļuvuši gadījumi, kad rūpnīcas darbināji neapzinoties, iznesot no teritorijas ziepes, atgādājam:

○ rūpnīcā izdalītās ziepes paredzētas strādājošo personigai lietošanai tikai darba vietās, kā arī cehu sadzīves telpās.

Sports Rūpnīcas spartakiādē

Pārstāvju sanāksme futbolā, maksķerēšanā, šahā un virves vilkšanā notiks 21. augustā pl. 15.00 2. ceha sabiedrisko organizāciju kabinetā.

Ar fizikolektīva padomes lēmumu novusa vietā notiks virves vilkšana.

Fizikolektīva padome

UZMANĪBU!

Sakarā ar zālāja sagatavošanas darbiem rudens ziedu — dāliju izstādē tiek pārcelta uz 23. augustu. Sajā pat dienā pl. 12.00 ziedu audzētāji varēs saņemt konsultācijas dāliju kopšanā. Laiņpi lūdzam!

Līdzjūtība

Izsakām dziļu līdzjūtību Jadvigai Klāsonēi sakarā ar brāļa traģisko nāvi.

Šķeterēšanas nodalās 2. maiņas kolektīvs

Par izdevumu atbild
L. DREIMANE

